

at omtale noget, som ikke staar i Forslaget. Der er nemlig i det foreliggende Lovforslag udeladt en Bestemmelse i den nugældende Lovs § 11. § 11 angiver Antallet af Officerer i Marinens aktive Tjeneste og siger da: „Af ovennævnte Befalingsmænd kunne 1 Kommandør og 2 Kaptajner ansættes henholdsvis som Departementschef og som Kontorchefer i Marineministeriet.“ Det er det eneste, der i Loven findes om Marineministeriets Organisation, og det er slettet i det foreliggende Lovforslag. Man finder ikke nogen Motivering derfor i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget. For at faa at vide, hvorledes Marineadministrationens øverste Organisation er sammensat, har man intet andet at ty til end Haandbog for Søværnet, og jeg kunde finde Anledning til her at give blot en ganske kort Behandling af dette ganske enkelte Punkt, Organisationen af Administrationen, idet jeg har tænkt mig, at deri laa en væsentlig Grund — i alt Fald ser jeg saaledes paa det — til, at der ikke er sket synderlige Forandringer i de tre Aar, vi have haft dette Lovforslag til Behandling. I Haandbog for Søværnet vil man se, at der staar i Parentes efter „Marineministeriet“: „Organiseret ved kongelig Resolution af 21de April 1848“. Siden den Tid er der altsaa ikke foretaget nogen Forandring, og det er just i dette Tidrum, at Marinen har gennemgaaet de allerstørste og mest indgribende Forandringer Verden over. Marineministeriet er inddelt i 3 Departementer, hvor der altsaa, som jeg oplæste, efter den nugældende Lov kan ansættes en Kommandør som Departementschef. De kaldes altsaa Departementschefer; at de nu her i Haandbogen kaldes Departementsdirektører, kan jo i og for sig være det samme, naar man kun ved, at der altsaa er tre Direktører, hvoraf den ene kan have de to Departementer. Selve Ministeren er ifølge ældre kongelig Resolution fra 1848 eller 49 — jeg erindrer det ikke nøje — som saadan den højstkommanderende over Flaaden. Nu kunde dette maaske være ganske aparte, da der i Spidsen for Marineministeriet jo kunde tænkes at være en civil Mand, og det kunde ogsaa være en Officer af Armeen, eller det kan være som for Øjeblikket, den højtærede Marineminister, som fungerer for Tiden, der jo er en Mand, som ikke har faret i 27 Aar, og som har overskredet den Aldersgrænse, paa 70 Aar, hvorefter en Viceadmiral afgaar fra Marinen, og hvorefter man altsaa vel nærmest kunde anse den højtærede

Minister som en civil Mand. Der staar intet i Loven om, at den højstkommanderende over Flaaden, altsaa Marineministeren, har en Stab, men det staar i Haandbog for Søværnet. Der er oprettet en Stab, som i de senere Aar bestaar af 5 Kaptajner, det vil altsaa sige 5 subalterne Officerer, der ere Kontorchefer oppe i Ministeriet. Der er i og for sig noget ganske snurrigt i, at en militær Stab for den højstkommanderende i Flaaden, som Loven lyder, er 5 subalterne Officerer. Men det bliver jo endnu lidt mærkeligere, naar man ved, at ifølge administrative Bestemmelser, efter at denne marineministerielle Stab er bleven skabt, er Stabschefen bleven en *subaltern* Officer, en Kaptajn i Marinen. Der findes altsaa i Staben ingen Stabs-officer. Det er noget, som jeg ikke har truffet i andre Mariner. Jeg skal blot ved Siden af anføre, at den højtærede Krigsminister her i Landet ikke har nogen Stab, han har kun en Adjutant. Men det bliver jo lidt besynderligere endnu, naar man erfarer, at denne hos Marineministeren fungerende Stabschef ogsaa er Direktør i Ministeriet, som det nu kaldes — tidligere Departementschef — og at han har to Departementer under sig. Der indtræder nemlig ganske mærkelige Forhold her, som jeg ikke kan undgaa at gøre et Par Bemærkninger om, da jeg synes, at man deraf faar et ganske særligt Syn paa Administrationen, militært set. Naar den højtærede Marineminister skulde være fraværende eller syg eller paa anden Maade fratræde Tjenesten for en Tid, saa fungerer altsaa denne subalterne Officer som — lad mig kalde det — Viceminister, ja muligvis ganske som Minister, og samtidigt hermed udsendes denne subalterne Officer, som er en i aktiv Tjeneste, i Nummer staaende Officer, som subaltern Officer i et Skib. Altsaa samtidig med at han fungerer som Viceminister, kan han ogsaa gøre Tjeneste under en almindelig dødelig Officers Kommando! Endvidere skal ifølge Bestemmelserne denne Direktør i Marineministeriet være Medlem af Overadmiraltetsretten og Generalkrigsretten eller Overkrisretten — det er han født som — og disse Retter ere til for at dømme Stabs-officerer og kun Stabs-officerer og derover, altsaa af Admiralklassen. Man faar altsaa her dette militære Særsyn, at der er en subaltern Officer, der sidder som Dommer over Stabs-officerer og endogsaa Officerer af Admiralklassen. Der er intet Spørgsmaal om — i alt Fald for mig — at en saadan Organisation ikke kan være heldig,